

libanesere dør. I Enhedslisten har vi en anden holdning: Vi mener, at et liv er et liv, uanset om det er en israeler, der dør, eller det er en libaneser, der dør.

Jeg synes, det er pinligt, at Dansk Folkeparti igen kun sætter fokus på den vold, som Hizbollah udøver, men ikke sætter fokus på den vold, som staten Israel udøver. Over tusind civile libanesere er døde; det er over ti gange så mange civile libanesere, som er døde, som der er døde af civile israelere.

Men det er måske, fordi hr. Hans Kristian Skibby ligger i forlængelse af Dansk Folkepartis ordfører hr. Søren Espersen, som efter bombardementet af Qana, som er blevet dokumenteret som værende en krigsforbrydelse – det skete den 30. juli i år – kaldte det for krigens pris.

Er det krigens pris, når der dør civile libanesere, men enormt forfærdeligt, når der dør civile israelere? Hvor er sammenhængen? Hvor er sammenhængen hos Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

De personer, der var til stede her i Folketingssalen ved førstebehandlingen, vil jo kunne genkende, at det er den samme grammofonplade, vi nu hører fra Enhedslistens ordfører, det er de samme spørgsmål, og det er den samme retorik. Og så kan jeg jo også fristes til bare at give de samme svar en gang til, som vi gav ved førstebehandlingen.

Der er forskel på Hizbollah og et demokratisk land som Israel. Lande har en demokratisk ret til at være våbenførende og forsvare deres lande, deres territorialgrænser osv., og det er noget helt andet at diskutere, hvorvidt en organisation som Hizbollah skal have samme rettigheder. Der er det altså, at vandene skilles mellem Enhedslisten og Dansk Folkeparti, vi mener ikke, at Hizbollah skal have samme rettigheder til at få våben og få forsyninger ind, som nationale stater skal. Så der er det altså at der er en stor forskel.

Så vil jeg gerne sige, at diskussionen omkring hr. Søren Espersens udtalelse om, at krigen har en pris, står han sikkert ved, det skal jeg ikke gøre mig klog på, men jeg vil da gerne tilslutte mig den. Selvfølgelig har en krig en pris. Det var også det, der var med i diskussionen, da vi havde førstebehandlingen, og hvor jeg gentagne gange spurgte hr. Rune Lund, om ikke han kunne nævne mig bare én krig, han havde læst om i historiebøgerne, hvor der ikke havde været en

pris for at gennemføre krigen. Jeg har stadig væk det svar til gode, og det har jeg nok også efter i dag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Problemet med hr. Søren Espersens udtalelser er, at de kom som en direkte kommentar til bombardementet af Qana den 30. juli i år, som er et klokkeklart eksempel på, at der er blevet begået en krigsforbrydelse fra Israels side over for Libanon. Så må man bare konstatere, at Dansk Folkeparti mener, at krigsforbrydelser er o.k., at det er krigens pris. Det er jo så derfor, jeg er medlem af Enhedslisten og ikke af Dansk Folkeparti.

Jeg kan også forstå, at Dansk Folkeparti mener, at de mennesker, som bliver bombet, lægger meget, meget vægt på, om bomberne bliver sendt af sted fra et demokratisk land. Når bomberne regner ned fra himlen, så siger de: Ih, det er nogle meget bedre bomber, der kommer der, for de kommer fra et demokratisk land, end hvis de kom fra en militis som Hizbollah.

Hykleriet har simpelt hen ingen grænser, når man hører Dansk Folkeparti i de her spørgsmål omkring Israel, omkring de ulovlige besættelser og omkring krigen. Med den indstilling, som Dansk Folkeparti har, bliver der i hvert fald ikke nogen varig fred med hjælp fra Dansk Folkeparti i Mellemøsten, det er helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg må igen gøre ordføreren opmærksom på, at det der med at komme med de vises sten, har Enhedslisten gentagne gange været gode til, men med hensyn til at vise resultater er der så lidt længere imellem succesoplevelserne, må man sige.

Med hensyn til spørgsmålet omkring Hizbollah, som hr. Rune Lund nævner, vil jeg da gerne påpege, at det jo er velkendt, at Hizbollah har brugt en taktik, der hedder, at man placerer de våbenførende positioner rundt omkring de steder, hvor der bor civile, netop fordi man derved kan presse den israelske regering og det israelske militær til ikke at turde gennemføre bombninger.

Kl. 10.15

Så er det, jeg siger: Jamen hvad skal man så gøre? Man har jo ikke andre muligheder, når man som nationalstat bliver overbeskudt med granater og raketter fra libanesisk territorium.